

Slovo od domovine.

Mnogo grenkih solz sem že
 pretočil,
 ker ločiti moram se odtod —
 ljubi oče moj se je odločil,
 da nastopimo od doma pot.
 Danes, dom, zapuščam te;
 bom-li kdaj te videl še?
 Z Bogom, z Bogom mili kraj,
 nas ne bode več nazaj.

Bóдите pozdravljene, cvetice,
 vrta mojega najlepši kras!
 Nikdar več ne bodo te ročice
 v vročih dnevih zalivale vas.
 Z Bogom cvetke moje ve,
 v daljni kraj pot moja gre;
 z Bogom, kličem vam v slovo,
 lepih dni vam daj nebo!

Z Bogom polja, z Bogom vi cvetovi,
 kjer v pomladnih dneh sem
 vence vil,
 z Bogom gaji, senčni vi lesovi,
 kjer sem v vročih dnevih se hladil.
 Gora, tihi log in dol,
 vas ne vidim več nikol!
 Z Bogom kličem vam sedaj,
 lepih dni nebo vam daj!

Z Bogom, kličem žalostno vsem
 z gore,
 da v nižave sliši se moj glas;
 nikdar več ne bom tu gledal zore,
 zdaj te zadnjič gledam, rodna vas!
 Vse okrog je že mračno,
 meni v srcu je hudo.
 Z Bogom, z Bogom, ti moj dom!
 Zabil te nikdar ne bom!

Hoffmann von Fallersleben — Fr. Ločniškar.

